

afwijzing inschrijvingsverzoek vermogensbeheerder

Beslissing d.d. 4 juli 2005 van de Geschillencommissie DSI.

(Prof. Mr. R.E. van Esch (voorzitter), M.W. Scholten en B.H. Henkelman (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad)

1. De procedure

Het DSI heeft per brief van 10 mei 2004 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoek tot registratie bij DSI als Vermogensbeheerder is afgewezen. Appellant en DSI hebben vervolgens nader gecorrespondeerd, waarbij Appellant aanvullende gegevens heeft overgelegd. DSI heeft het registratieverzoek op 28 oktober 2004 voorgelegd aan de Functiecommissie Vermogensbeheerder en op 10 november het registratieverzoek (wederom) afgewezen met nadere toelichting op 22 november 2004.

Hiertegen heeft Appellant op 16 december 2004 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 23 december 2004.

Het DSI heeft bij brief van 11 januari 2005 verweer gevoerd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 17 mei 2005. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd. Namens DSI was mr J.R.F. Veendijk aanwezig, alsook mevrouw T. Constandse. De Commissie heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 16 december 2004 dat Appellant wel degelijk beschikt over ruime werkervaring en op grond van deze ervaring zou moeten worden toegelaten tot het register als Vermogensbeheerder. De door Appellant verrichte werkzaamheden zouden weliswaar niet verricht zijn onder titel van de functie vermogensbeheerder, doch zouden wel degelijk aangemerkt moeten worden als relevante werkervaring voor vermogensbeheer in ruime zin aangezien Appellant het vermogen van een aantal vermogensverschaffers naar eigen goeddunken en inzichten binnen daartoe aangegeven richtlijnen heeft belegd.

3. Het verweer

Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

DSI stelt zich primair op het standpunt dat het beroep niet ontvankelijk zou moeten zijn aangezien Appellant pas op 16 december 2004 beroep heeft aangetekend bij de Geschillencommissie en DSI haar beslissing op 10 mei 2004 heeft genomen, en derhalve de beroepstermijn verstreken zou zijn.

Voor een registratie bij DSI als Vermogensbeheerder dient (voor wat betreft de werkervaring) te worden voldaan aan de vereisten van het Algemeen Reglement:

“Voorts dient de Vermogensbeheerder recente, relevante werkervaring te hebben van ten minste twee jaar”.

Alhoewel Appellant wel reeds beschikt over voldoende opleiding, mist hij nog deze vereiste werkervaring. Appellant voldoet derhalve niet aan de vereisten voor registratie als Vermogensbeheerder. Dit wordt bevestigd door de Functiecommissie, die de opvatting van DSI deelt dat de werkervaring van Appellant als handelaar niet hetzelfde is als relevante werkervaring als vermogensbeheerder.

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaring afgelegd:

De heer X:

Allereerst het punt van niet ontvankelijk verklaren. In de brief van DSI van 10 mei staat dat DSI een beslissing heeft genomen op basis van de door mij aan DSI verstrekte gegevens. Vervolgens stelt DSI dat bepaalde documenten ontbreken en/of niet geaccepteerd kunnen worden. En verder in deze brief staat vermeld dat ik in de toekomst uiteraard een nieuw verzoek kan indienen. Uit deze brief maakte ik op dat DSI niet alle relevante informatie over mij had en dat ik alvorens naar de Geschillencommissie te stappen, eerst contact op diende te nemen met DSI om alle relevante informatie aan te leveren zodat DSI een weloverwogen beslissing kon nemen. Er is een correspondentie geweest van ongeveer 12 brieven tussen DSI en mij. Steeds zijn er nieuwe vragen gesteld en beantwoord en er is verschillende keren telefonisch contact geweest met de heer Veendijk; er is zelfs een persoonlijk contact met hem geweest hier bij het DSI. De heer Veendijk heeft de case voorgelegd aan de Vermogensbeheercommissie. Om dan nog te komen met het verweer dat ik niet op tijd in beroep ben gegaan bij de Geschillencommissie, vind ik niet toepasbaar. Ik ben het daar niet mee eens.

Voor wat betreft relevante werkervaring: DSI heeft op de site precies verwoord wat zij de meest belangrijke taken vindt van een Vermogensbeheerder. Ik voldoe aan al die punten. De commissie Vermogensbeheer heeft het foutief over een werkgever-werknemerrelatie, maar ik heb duidelijk aangegeven dat er geen sprake is van een werkgever, maar van financiers. Ik kan me voorstellen dat hierdoor een verkeerde conclusie tot stand is gekomen. Waar het om gaat is: de financiers hebben een permit op de beurs. Of de financiers wel of geen vermogensbeheer voor

derden doen is helemaal niet relevant. Via een samenwerkingsverband hebben de financiers vermogen en licenties verzorgd en ik heb dat vermogen beheerd. Ik heb het mandaat van hen gekregen om dat vermogen naar eigen goeddunken binnen het overeengekomen profiel te beheren. Ik wil de uitspraak nr. 15 uit 2001 aanhalen waarin een soortgelijk verzoek is gedaan, aanhalen, waarin de Geschillencommissie DSI ongelijk heeft gegeven. “De Commissie heeft onder de overgangsregeling meer dan eens uitgemaakt dat DSI het begrip ‘relevant’ met inachtneming van redelijkheid en billijkheid en niet contrair aan algemeen Nederlands taalgebruik dient te hanteren. [...] Genoegzaam is aangetoond dat Appellant bovengemiddeld functioneerde en door werkgever en cliënten werd gewaardeerd in zijn werk als effectenspecialist. De cliënten gingen af op zijn oordeel en in economische zin beheerde hij hun portefeuille ook al was het juridisch (net) geen vermogensbeheer in engere zin. Thans, nu hij dat laatste dan wèl doet, is er in feitelijke zin niets veranderd”.

De heer Veendijk:

DSI blijft van mening dat de heer X uiterlijk 10 juni zijn beroep had moeten indienen. Het geschrevene in de afwijzingsbrief van 10 mei 2004, waarin staat dat het gebrek aan ervaring de reden is voor de afwijzing, blijft bestaan. Daarna is er wel correspondentie geweest, maar die heeft het standpunt van DSI niet veranderd.

DSI heeft op verzoek van de heer X de zaak voorgelegd aan de Commissie Vermogensbeheerder en die heeft eveneens opgemerkt dat de heer X destijds werkzaam is geweest bij instellingen die geen vergunning hadden om vermogens te mogen beheren. Wij zijn niet overtuigd dat de heer X vermogensbeheer heeft uitgeoefend in de zin dat het relevant is voor zijn inschrijving in het DSI-register III-A. Daarnaast is het zo dat de heer X bij ons is geregistreerd als werknemer van Instelling A en van Instelling B terwijl er feitelijk geen sprake is geweest van werknemer-werkgever-verhouding.

De heer Van Esch:

Het bewijs dat er vermogensbeheer is uitgevoerd dient van de heer X te komen, niet van DSI. U beschrijft zelf uw werkzaamheden in uw verweerschrift. Bij “vermogensverschaffers” bedoelt u dan alleen Instelling A en Instelling B of zijn er ook andere vermogensverschaffers geweest?

De heer X:

In eerste instantie is er een samenwerkingsverband opgericht, een VOF, tussen Instelling A en Instelling B. In die vennootschap werden door Instelling A en Instelling B geld en permits gestopt, die ik beheerde. Ik had het recht, en zij hadden dat ook, om andere financiers daaraan toe te voegen. Het belang van een VOF kan vrijelijk aan andere mensen overgedragen worden. Er is één financier die zorgt dat de hele organisatie kan draaien, ik heb een permit van de beurs op mijn naam en beleg het geld naar eigen, vrij inzicht.

De heer Henkelman:

Wat was uw functie op de beurs op dat moment?

De heer X:

Ik ben begonnen als market maker en na verloop van de tijd had ik een handelspermit waarmee ik financiële transacties mocht doen. Het is naar mijn mening onbelangrijk of ik dat deed als handelaar of als market maker, ik heb dat gedaan met één doel: rendement behalen binnen het afgesproken risicoplaatje. Dat is naar mijn mening vermogensbeheer.

De heer Van Esch:

U zei zojuist: "ik had het recht om andere financiers aan te trekken". Is dat ook gebeurd?

De heer X:

Dat is niet gebeurd.

De heer Van Esch:

Als het alleen het vermogen betrof van de vennootschap dan betreft het dus het beheer van het ondernemingsvermogen? Dit kan dan niet gelden als relevante werkervaring voor het register van vermogensbeheerder.

De heer Scholten:

Er is hier dan ook kennelijk geen sprake van een tripartite of bancaire overeenkomst? Hoe groot was het kapitaal waar u mee handelde?

De heer X:

In totaal ongeveer 12 of 13 miljoen Euro.

De heer Scholten:

U had het over het overeengekomen beleggingsprofiel. Kunt u daar iets over vertellen?

De heer X:

Wij werkten met zogenaamde Griekse modellen. Bij een koers-, volatiliteitsof rentebeweging mag de totale positie niet meer dan zoveel winst of verlies genereren. Van iedere mogelijke verandering is bepaald hoeveel positieverandering die mag veroorzaken.

De heer Scholten:

Als het gaat om het beleggingsprofiel van de belegger, dan beschrijft u die vanuit de optiek van een market maker. Vermogensbeheerders hebben ook met vastrentende waarden en obligaties te maken, achterliggend vermogen. Je kunt dan wel parameters inbouwen, maar er zijn altijd optieposities tegenover aandelenposities.

De heer X:

Ik mocht vrij aandelenposities aankopen, verkopen en in positie houden.

De heer Scholten:

Hoe was binnen dat profiel de verdeling, het evenwicht? Ik begrijp het wel; u probeert uit te leggen dat u als market maker het hele spectrum kon handelen – aandelen, opties, obligaties, en wat dies meer zij – maar het beleggingsprofiel dat u heeft is niet te vergelijken met een opgebouwde

verhouding van aandelen tegenover opties e.d. en een meerjarenplanning. U legt het toch meer uit als een beroepshandelaar met het vertrouwen van een derde om van zijn zetel een beter rendement te maken dan hij zelf kan?

De heer Van Luyn:

En wat men bij vermogensbeheer verstaat onder een risicoprofiel heeft betrekking op know-your-customer regels en naleving daarvan. Daarop is het klassieke model van vermogensbeheer gebaseerd. Er is een reeks aan klanten, waarvan je de financiële achtergrond en de beleggingsdoelstelling kent. Dat koppelt je door naar een asset allocation waarbij de vermogensbeheerder discretionair bevoegdheden heeft binnen die richtlijnen. Wat u beschrijft lijkt meer op een business model waarbij u binnen bepaalde maatstaven het ondernemingsvermogen beheert.

De heer X:

Wet-technisch zou je het ondernemingsvermogen kunnen noemen. Het gaat hier om een samenwerkingsverband waarin geld beheerd wordt.

De heer Scholten:

De appellandant vraagt ons dus af te stappen van het enge beeld dat wij hebben van vermogensbeheer en zijn werkervaring met het vermogen van de financiers wel degelijk als relevante vermogensbeheer te beschouwen.

5. De beoordeling van het beroep

Gegeven de voortdurende correspondentie en aanvullende informatie verstrekt door Appellant dient naar de mening van de Commissie niet de beslissing van 10 mei 2004 maar de laatste brief van DSI van 22 november 2004 als definitieve afwijzing van het verzoek tot registratie te worden aangemerkt. Derhalve heeft Appellant tijdig beroep ingesteld en dient het beroep van DSI op niet-ontvankelijkheid te worden afgewezen.

De werkervaring van Appellant betreft (collectief) bij elkaar gebracht en als zodanig beheerd ondernemingsvermogen, in tegenstelling tot individueel klantvermogen, dat per klant afgescheiden bewaard en beheerd wordt. Gegeven het feit dat een aantal belangrijke onderdelen voor ervaring als vermogensbeheerder ontbreken, in het bijzonder ervaring met de intake van de klant, naleving van know-your-customer regels, het vertalen van de persoonlijke situatie naar een relevante asset allocation en het afgescheiden beheren van individuele klantenportefeuilles met (doorlopende) aanpassing aan de individuele situatie van de klant, kan de opgedane ervaring naar de mening van de Commissie niet als relevante ervaring worden beschouwd.

De Commissie komt derhalve tot het oordeel dat Appellant niet beschikt over een voldoende werkervaring voor register III-A. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI terecht het verzoek tot opname in het register van Vermogensbeheerder heeft geweigerd.

6. De beslissing

De Geschillencommissie DSI wijst het beroep af.